

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM, Gyldendal, 1971), s. 204. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952569577904/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

ningerne fra det brændende Frankrig erstatte mig ikke Mangelen paa disse.

Hvi kan jeg ikke sønderrive den martrende Traad, som binder mit Hierte til mit Hiem, og til dem, som alt have glemt mig? Kjalne, svage, *ovidiske* Hengivenhed, som forbittrer mig alle Nydelser, og gjør mig *Frankfurt* selv til et *Tomi!*

Hvad er det omsider, *Fædrelandskierlighed* og *Venskab!* Sammenkrampning af Menneskets til evig Udvidelse bestemte Væsen! Vanel Dyr-Naturlighed, som fortrænger vor Aands ædlere Natur! Det første en egentlig *Chimære* – det andet et tomt Navn, naar man seer sig til.

„Mit Fædreland er der, hvor jeg *befinder mig vel** har en Romer sagt; det var *Romerskt*, egenkierligt, i ai sin Vidde *indskrænket*. Mit Fædreland er der, hvor jeg *er!* siger jeg. Det er Menneskeligt. Hvad *Venskab* angaaer, da er det en *Vægtskaal*: Tag den eene Skaal bort, saa ophører det. To Skaaler blive tilbage; men ingen *Vægtskaal*.

Jordkierlighed og Menneskekierlighed allene ere uopløselige, utabelige, uforgjængelige. Deres Objekter blive, og forandres ikke. Hvor jeg gaaer, er Jord, og hvor jeg omgaaes, er Mennesker, var det ogsaa *Getere*.

Saaledes fornufter jeg; men min Følelse modsiger desværre endnu bestandig min Fornuft. Jeg gav i dette Øieblik alle Tjender fra Paris bort for et Brev fra dig og Danmark.

Du kan let slutte dig til, at jeg aldeles har tabt Lysten til at meddeele i den stedsevarende Mangel af Deeltagelse. Man bliver endelig keed af at skrive reent hen i Luften. Hertil kommer, at jeg skriver paa udenlandsk Papir; skrev jeg endda hiemme fra, kunde jeg trøste mig med den patriotiske Tanke, at det gik til Papiirmøllernes Fordeel. Det falder mig virkelig utaalelig tungt at skrive; jeg sidder adskillige Minuter over hver Linie, og veed ikke selv hvad jeg skriver, fordi jeg slet ikke veed til hvem. – Dette er mit sidste Brev. – – –

[...]

* *Patria ubiunqve bene.*